

Bécsből, Kedden, November 14-dikén, 1820.

Frantzia Ország.

Abból a' proklamációból, melyet a' közelébb költ M. Kurirban közlöttünk, melly által tudniillik a' Király a' Választó jussal bíró lakosokat egész Frantzia Országban meghívta, hogy olly embereket váloszszanak képviselőknek, a' kik felől meggyőztetve vagynak, hogy a' Királyi Ország-lásnak, a' Királyi familiának, 's a' Constitúciónak barátjai legyenek — 100,000 olly szép exemplárokat nyomtattak, hogy váloszággal el lehet velük mondani: fac simile! — 's az Országban minden Választó polgárhoz különössen küldöttek egy exemplárt.

A' Párisi Érsek Pásztori Levelet bocsátott szélyel a' Papsághoz, melly által meghagyta néhiek, hogy ugyan ezen tárgyra nézve, Fogadástételi (Votiv)-Szentlélek - Misét mondjanak.

Az az Imbert nevű katoná a' testörző seregből, ki a' Junius 3-dikán Párisban történt lárma' alkalmatosságával azt a' Lalemand nevű törvénytanuló ifjat mebbe lötte, a' ki ezen seb miatt azután nem soká meghalálozott, e' napokban hadi tanács' elejébe állittatván, a' vád alól feloldoztatott 's szabadon bocsáttatott. Mentégére azt hozta-fel az ő Védője Coutüre nevű Prokurátor, hogy szolgálatban volt, midőn a' lövést tette, és hogy a' Király a' testörző sereget ezen alkalmatossággal tett szolgálatjokért már meg-

dicsérte: melyre nézve ezen katonát se lehet hibásnak tartani, mint ezen sergeknek egyik tagját.

Corsica szigetén Ajaccio nevű kisded várostól nem meszsze nevezetes gyilkosság történt. Ezen városnak perelintező (Instructions) Birája, négy Politziai katonával, a' Királyi Prokurátor Adjunktusával 's még egy Iródeákkal kiküldetett, hogy Bastelica nevű helységben, a' hol egy diófa felett támodott veszedésben két gyilkos halál történt volt, Faceti Speciest csináljanak. Ő, a' munkának elvégzése után vissza tért Ajaccio felé, a' melly útjában olly lövést tettek reá, hogy két golyóbis érte, 's fél óramulva meghalálozott. E' már a' harmadik törvényes személy, kik illy foglatosságba küldettetvén, ámbár fegyveres kísérők voltak vélek, még is illy rútul meggyilkoltattak mostanság.

Az az Oberster Brice, kiről irtuk, hogy a' Belgiumi Országlószék által Lütlichből a' Frantzia Országlószék' kívánságára kiadatott volna, ugyancsak a' Lütlich Ujságlevelek szerint, a' Frantzia há-társzélen-túl, szabadon bocsáttatott. — A' Pairkamara' Biztossága is szabadon bocsáttatta Villemejan nevű Kapitányt és Chaubrand Hadnagyot, kik mindkettő a' testörző seregbéliek 's az utóbbi öszzesesküvésért fogattattak volt el, valamint Oberster Brice is.

Az Artéziai Gróf (Monsieur) azon

nemzeti seregbéli négy katonákat, kik a' Menyének (Berry Herczegnének, lebetegedésekor, éppen strázsán lévén, a' Bordeauxi Herczeg születésén mint tanúk jelen voltak, magához hivatván, mindenkinek egy-egy arany piksist ajándékozott, mellyeknek fedelén a' Princzné képe találtatik.

A' mit feljebb a' fac similéről említünk, egy későbbi Monitör fundamentum nélkül valónak mondja lenni annyiban, hogy csak közönséges kö-metkezési irással készítették 's küldetettek a' Válosztó polgárokhoz.

Ugyancsak ezen Monitör jelenti, hogy a' Spanyol, Lukkai, Szakszoniai, Badeni, Pruszsiai 's a' Romai, Udvaroknak Párisban lévő Követeik; Oktober' 22-dik és 30-dik napjain beadták a' Királynak magános audientziákon a' Bordeauxi Herczeg születéséért szerencsét kívánó irásaitak Udvaraik' nevében.

Meghatározván a' Spanyol Cortesek, hogy 100 Reálokat, vagy 15 millió Piasztereket (Spanyol Thallérokat) vegyenek költsön, ezen summát nekik Párisban két Váltó házak, egygyik a' Lafitte és Társasága', a' másik Hardoin' és Hallard' házaik, megígérték, 's a' rolla való Egygyezést Oktober' 30-dikán a' Párisi Börsében megérossítotték.

A' Gravier, Bouton, és Legendre prócezsusokról, kiknek megíteltetését pénteki Ujságunkban röviden említettük, annyit irtak két napok alatt az Ujságvelel, hogy talán három M. kurir is kitelne belőlle. A' lehetőségig ószszesoritva ényyiben áll a' dolog: —

Oktob. 17-dikén kezdődött-el a' per' folyamata: Graviernek valami Leydet nevé, gyermekségétől fogva való barátja, árulta-el őket. Leydet régebben betűszedő volt Didot Firminnél. Hogy most

mi ember, nem tudatik, minthogy azolta, hogy barátjait elárulta, útát vesztett Francia Országból. Gravier e'képpen beszélt-e elő a' maga környüllállásait. Ő, egykor egy Regiment' Kvártélymestere volt; 1818-ban Párisban lakott, a' hol külömbkülömb nevezet alatt fennálló, evő ivó, fangérozó, a' világot tréfának tartó társaságokban töltötte idejét, a' melly társaságok illy nevezetek alatt esmeretesek: les Epicurdeus, les Sans-gêne, les Gais-Lourous, les enfans de la Folie, les Ecu-reuils, a' melly társaságokban ök nem csináltak egyebet, hanem csak ettek, ittak, pipáztak, a' világi bolondságokon kaczagtak, tréfálódtak, 's a' többi. A' politikáról köztök szó sem volt soha, mint hogy az ő czéljok csak a' volt, hogy kaczagjanak. Egy illy társaság tartotta a' maga vidám gyűléseit Legendre nevé borkertsmárjánál is. Történt, hogy Gravier és Leydet valamelly lakadalomba hivatattak; ök tehát, hogy a' lakadalmi gyűlésnek valami időtöltést csinálhassanak, abban egygyeztek-meg, hogy Bouton, ki a' tüzjártékhöz jól értett, holmi efféle darabokat készítsen, hogy a' lakadalmas háznál tréfálkodjanak általok. Nékiek azonközben ki kellett maradniok a' társaságból, minthogy Leydet rosz bíri ember lévén, a' hivatalosok véle egygyött nem akartak l-nni, 's érette Gravier is kimaradott. Már most hát azon gondolkoztak, hogy mit csináljanak a' megkésztett tüzjárték szerekkel. Leydet illy jóvállást tett: „Lobbantsuk-fel őket a' jövő éjjel a' Thuillieria-keztben; a' lármára a' strázsa csoportok majd ki fognak állani; holnap az Ujságok is sokat fognak rella irni; 's e' nekünk időtöltést fog okozni. A' tréfa Aprilis' 29-dikére virradó éjjel ment véghez, 's Leydet más nap így szólott Gravierhez: „E' szép tréfa vala; én

és a társaim sokat neveltünk rajta; én ezerféle költeményeket beszéltem társaim előtt a petárdáról; a tréfát még egyszer meg kell tennünk, 's a többi." — Gravier nem akarta elébb reá venni magát az új próbatételre, hanem Leydet addig beszélt neki míg reá beszélte: melyhez képpest Május 6-dikán éjjel vittek a második petárdát a Thuilleriába ezen prádics kis ajtaja mellé, hol a Berryne ö K. Herczegaszszoyysága lakhelyére feljárnak. Hanem az ő czélja (mondja Gravier) így is a volt, hogy mihelyest Leydet tölle elválk, ő (Gravier) a petárdát a helyett hogy fellobbantáná, egyenesen a Froirdmanteau uca csatornájába viszi: de nem hajthatta végre feltett czélját, minthogy alig távozott tölle Leydet 15 lépésnyire, és ő alig lépett-be a kis ajtóhoz, az ugyancsak Leydet által lesbe-állítatott Politziai személyek azonnal ott tartották, 's őtet meglevén fogságra vittek. Azt is szükség megjegyezni (mondja Gravier), hogy ez a második petárda nem 3 fontos, mint a vadelök mondják, hanem alig 4 onciás volt. Az égő cigarra azért volt a szájába, hogy azt ő többire mindenkor ott szolta volt hordozni. — Ennyiből állottak a Gravier' menntsegei.

Utánna Boutont állították elé, a kikéjpen beszélt: Ő Kurir volt; a Kurirságból 1815-ben tették-le. Régebben tűzmesterségi szerek' készítésének tanulására adta volt magát, melly mellett valami fellobbanás' alkalmatosságával csak nem élvezte szeméi világát. A petárdák már jó ideje hogy a bázóján készen heverték, 's végre a barátjainak ajándékozta, hogy valami lakadalmi társaságban töltsenek időt azoknak fellobbantásával. A barátjai még négy scrú verseket is készítettek ugyan ezen petárdának dicséretére.

A megmaradott puskaport 's rakrétákat ő maga azután az árnyékszék' göndrébe vette, minthogy már egyszer 1818-ban az afféle puskaporral való munkalódásért vizsgálás alá vonattatott 's most azt hallotta volt, hogy ott, a hol lakott, házi vizsgálást akarnak tartani. A mi a petárdának a Thuilleriában lejendő fellobbantását illette, ő erről csak a közönséges hír által tudósittatott; a lobbanást ugyan egy szomszéd kortsmán ő is hallotta, de ennek csak akkora csattanása volt, mint egy közönséges puskalövésnek. — Megkérdeztvén Bouton a Birák által, hogy hol volt az a lakadalom, melyről emlékezett, 's a hol a petárdának fel kellett volna lobbantódni? az erre való felelettelekben ellene mondott Graviernek, 's olrontotta annak menntsegeit, 's zürzavarba hozta a magok ügyét.

Végezetre Legendre is eléállított. Ő régen a testőrző ágyuzó sereg' szekerineit szolgált. Most borkoresmáros. Egész menntsege abból állott, hogy ő ezen petárdahistoriából tellyességgel semmit se tudott. Az a szoba, a hol nálla a Vieux Saint-gene (Regi Sz. Gehenna) társasága össze szokott volt gyülekezni, oly kicsiny, hogy ő abban hat személynél többet soha meg nem számlált. — Ezzel az ítélőszék' ülése 17-dikben félbe szakasztott.

Október 18-dikán illy nevezetesebb környülállások fordultak elé ezen ítélőszék előtt. A kortsmáros Legendre jegyző könyvében valami hegyestörnek rajzolatja találtatván, kérdeztek tölle a Birák, hogy mire való az ott? ki festette azt oda, 's a többi? Legendre úgy felelt, hogy meg lehet, hogy Gravier firkálta oda. Gravier azt mondta, hogy nem ő, hanem Leydet cselekedtte, még pedig csak azért, hogy őtet annál könnyebben

a 'Politzia' kezibe jádzhassa. — Az ítélőszék' Elölülője nagyon sajnálta, hogy ez a Leydet elszökvén személyesen ezen ítélőszék' elejébe nem czitáltathatik: a' mi pedig azt az írást illeti, melly által ő Gravier és Boutont elvádolta, ezt a' törvények szerént nem szabad az ítélőszék' elejébe terjesztetni. — A' bünösök' Prokurátorai kinyilatkoztatták, hogy ők nagyon szeretnék ezen vádoló írást olvasni: de nem nyerhették meg kívánságokat.

Most már azon tanukat állították elé, kik a' csattanást vagy dördülést hallották. Egygyik azt mondta, hogy olly nagy volt a' dördülés, mint ha 4 fontos ágyut löttek volna ki. A' másik azt mondta, hogy néki úgy tettett, mint ha valaki magamagát lötte volna agyon. Ott közel egy deszka fal mellett egy 12 esztendős gyermek aluván 's az ott való vizsgálódás miatt felköltetvén, ez azt mondta, hogy ő semmi dördülést nem hallott. — Ezek után azon Politziai emberek is elé állítottak mint tanuk, a' kik Május' 6-dikán, vagy 7-dikére virradó éjjel, mikor Gravier a' második petárdát a' Thuillieria' kis ajtajánál le akarta tenni 's elsütni, a' lesből elé ugrottak 's ötet meglepven, minekutánna egy jó pofot is adtak volna néki; megfogták 's elvitték; 12-ten vagy 15-tön is voltak, kik a' lesből elé ugrottak; a' vezérjek valami Rivoire nevű békebiró volt, a' ki illy vallást tett: „Tudósittatván a' Gravier' szándéka felől, Május' 7-dikén (és így nem 6-dikán) embereimmel estva lesbe állottam. Látván, hogy egy cipó hatú emberke oda sunnyogván a' kis ajtón befélik 's lehajlik, felkiáltottam: hogy itt az emberünk! ennek hallására az én embereim, mint a' vilámlás; úgy oda ugrottak 's öket meglepték. Én egygyik karját, egy Politziai Inspektor a' másikat, megragadtuk, 's úgy

vittük mint valami Szent Testet (Corps Saint.) Meg lehet, hogy talám egy kévéssé gorombácskán is bántunk vele, hanem mikor valakit illy tetten rajta kap az ember, nem szokta azt kalap'levéve kérni, hogy engedje meg elfogattatni magát. Az is meg lehet, hogy talám pistollyal vagy hegyes törrel fel volt fegyverkezve.“ — A' Gravier' Prokurátora felszollalván azt mondta, hogy ő itt ellenmondást veszen észre a' Politziai Inspektorok' beszédében, minthogy az egygyik (Gannat) azt mondja, hogy a' petárda a' Gravier' karjáról egy madzagnál fogva függött-le, a' másik (Rivoire) pedig azt erőssiti, hogy Gravier, mikor meglepték, a' petárdát a' kezéből éppen le akarta tenni a' földre, 's az égő cigarra a' szájában volt. Hogy tehát ezen ellenmondás szemmel látható magyarázat által elháritódjék, abban egygyeztek meg a' Birák, hogy a' nevezett Politziai két tiszturakat hívják meg, hogy cselekedettel mutassák meg, miképpen esett a' Gravier' meglepettése: a' pofoncsapást mindazáltal elhagyhatják. Ki is állottak. Rivoire a' Gravier, Gannat a' Rivoire' személyét viselte. Annak karjáról a' petárda függött. Ez amannak néki rohant, 's karon megragadta; a' másik (Dávid nevű), a' földhöz csapta (itt már a' pofoncsapás következett volna, de ez elmaradott). Azonban két más Inspektorok, Fiches és Lambrequin nevéek, elé állván, olly nyilatkoztatást tettek az előbbeniekkal ellenkezve, hogy a' petárda, mikor Gravier megfogattatott, a' földre már letétetve volt. — Ezen ellenmondások ennyibe hagyattatván, már most a' Bouton elfogattatásának környüllásai vétettek vizsgálás alá, a' melly 7-dikben éjjel történt. Felölle ezeket mondták az Inspektorok: Mikor hozzá mentek, hogy elfogják, ő, öket tolvajoknak tartot-

ta, 's a' ház' ajtaját bezárta. Mikor a' hű-
velkezett reggel 5 órakor ki akart men-
ni, akkor csipték-el. Három tűzjáték-mes-
terek is megkérdeztettek a' petárda' nagy-
ságának megítéléséről; a' kik úgy itéltek,
hogy 4 unczia puskapornál kevéssel tér-
hetett több kelé, 's olly rosszúl volt csinálva,
hogy vagy éppen semmi vagy nagyon kevés ereje lett volna, ha elsühet-
ték volna is, 's több effélék.

Azt, hogy Gravier és Bouton, minden menttségeik mellett is halálra ítéltet-
tek, Legendre pedig szabadon bocsátat-
tott, már megirtuk. A' két elsőre nyil-
ván kijött az Esküttek' ítélete szerint,
hogy valóggal arra czéloztak légyen,
hogy a' Kir. Princzaszszony a' dördülés
által megijesztetvén, idéltent szüljön.

Nagy Britannia.

A' Királyné' purének foly-
tatása. — A' felső háznak Oktober' 27-
dikén tartott ülésében, minekutánna a' Ki-
rályné' Prokurátorai három egész napot
szüntelen való beszéddel töltöttek volna
el, a' Kir. Közönséges Prokurátor állott fel,
's hasonló hoszszan beszélt. A' Lordok-
tól való kedvezés-kérésen kezdette beszé-
dét, de nem azért, mintha azon dolog-
nak megczáfolását, melly ellen beszélle-
nie kell, nehéznek tartaná, hanem csak
azért, hogy a' Királyné' Prokurátorainak
három napokig tartott beszédjek által a'
Lordok' figyelme már ki volna fáróztatva,
's pedig a' dolog' és ezen perlekedés' ter-
mészeite tölle is azt kívánnyák, hogy is
sokáig beszéljen, minthogy mind azokra
a' dolgokra, mellyek már a' pernek ed-
dig való folyamatja alatt elé fordultak,
néki ismét vissza kelletik térni, 's mind
ismét fel kell hordani: — „A' Királyné'
Prokurátorai, úgy mond, akár mit tettett

mondaniok, mindenre tellyes szabadság-
gal bírtak. Az idő pontokat, tettzések
szerént határozták-meg; a' tanukat an-
nyiszor elé szollították, a' hányszor néki-
ek tettzett; az Országlószék nékiek min-
dent megengedett, a' mit kívántak; egy-
szóval a' Királynénak, a' mit a' maga' vé-
delmeztetésére szükségesnek tartott, min-
den könnyebbégek megengedtettek. A'
legmegkülömböztettebb talentnmű törvény
tudók állottak elé védelmezésére, a' kik
megvakító deklamatiójik, okos megjeg-
zéseik, 's mardosó szavaknak felhordása
által fényeskedhettek. Én pedig nem bírok
afféle talentumokkal, hogy az indúlatok-
hoz tudnék apellálni; de ha bírnék is, el-
lenzené ezt nékem az én hivatalom. Az
előmbe szabott kötelesség az, hogy a'
valóságos történeteket megvállogassam,
öket becsek szerént megfontolgassam, 's
a' tanuk' bizonyágtételeiket megvisgál-
jam. Meggyőződve vagyok, Mylordok affe-
löl, hogy ti csak ezen talpköveken fogjá-
tok ítélet-rételeiteket fundálni.“ — Az-
után azt juttatta eszébe a' Lordoknak,
hogy a' Királyné' Prokurátorai már meg-
egyezttek légyen abban, hogy, ha a'
Királyné' ellen kimondatott bizonyágtéte-
leket a' Lordok igasságoknak lenni meg-
esmérík, ez elég leszen arra, hogy a'
vádnak minden pontjai megbizonyittassa-
nak. A' Királyné' Prokurátorainak pedig
az a' kötelességek, hogy a' vádnak min-
den pontjait nyilvánosságosan és tellyesen
megczáfolják. Hogy megtették-e ők ezt,
a' Lordok' kötelessége leszen megítelni.

Ezek után ismét minden pontokon,
vállásokon, menttségeken, terhelő 's kön-
nyebbitő körülállásokon által ment be-
szédjével a' Közönséges Prokurátor, 's Ok-
tober' 28-dikán is ezen beszéddel foglal-
ta-el az ülést egész délutánni egy óráig,
a' midőn megállapodván engedelmet kért

egy kevés pihenésére: Az alatt, míg ezen halgatás tartott, Brougham fellálván, azt mondotta: Hogy ő éppen most néhány olly levelekre akadott, mellyeket a' Hannoverai volt (de már meghalálozott) Követ, Omtéda Ur, a' Királynénak külsömbkülömb cselédjeihez írt, és ezekben őket arra kérte, hogy mint tanuk a' Királyné ellen tegyenek bizonytságot; melyre nézve azt kívánta Brougham, hogy ezen leveleket terjeszthesse a' Lordok' elejébe, annak megmutatására, hogy a' tanuk ingerlés által vétették arra, hogy a' Királyné ellen bizonytságot tegyenek. — Denman, a' Királyné második Prokurátora isfelszollalván, a' Lordokat, kik egy' orányi nyugalomra a' szálábó ki akartak menni, kérte, hogy maradjanak benn, 's halgassák meg ezen leveleket, mellyek a' Követnek Omtéda Urnak tulajdon kéze' aláírásával készültek, 's nyilván kimutatják, hogy ő, a' Királyné' cselédjeihez, nevezetesen Dumont leányaszszonyhoz a' Királyné' Komornájának testvéréhez írván, őket 's nevezetesen ezt, arra ösztönözte, hogy tegyenek bizonytságot ő Felsége ellen. — Ezen Ujságnak hallására nagy zsihongás támodott a' Lordok között; egy rész morgolódott; a' más rész azt kiáltozta, hogy tartsák a' rendelésekhez magokat. A' Királyi Közönséges Prokurátor felállván, azt kérdezte: Hogy történt-e valaha ilyen dolog, hogy a' perlekedésnek folyamatja illy rendetlenül, 's illy véletlen módon félbeszakasztott volna? Lord Donoughmore a' Prokurátor' pártját fogta, azt mondván, hogy a' perlekedések' folyamatja illy idélen incidens által még soha félbe nem szakasztott. Liverpool azt mondotta, hogy ez a' jelentés-tétel más időben akár mikor jó lett volna: de éppen ezen szempillantásban nagyon illet-

len. — Brougham úgy felelt, hogy ő azt gondolta, hogy hivatalos kötelessége ellen vét, ha ezen levelekről, mielőlyest őket kezébe kapta, jelentést nem teszen a' Lordok' házának. — Lord Holland a' Brougham' pártját fogta, azt mondván, hogy ez olly dolog, a' melyről nem lehetett tüstént jelentést nem tenni: annak meghatározása pedig, hogy most akarják-e ezen leveleket által venni, vagy más időben, a' Lordoktól függ. — Kiküldettetvén a' Királyné Prokurátorai a' szálából, nagyon heves vetekedés támodott a' Lordok között, a' felett: hogy most mindjárt elfogadják-e ezen leveleknek közöltetését, vagy más időre halasztják?

* * *

A' Királyné' Camerariusai Craven és Gell Urak az ő Felsége' nevében olly hirdetést tettek a' Timesben közönségesse, hogy mivel már az őszi rossz idők elkövetkeztek: tehát Oktober' 30-dikán túl számfele köszöntő Követségek ne tegyenek útat a' Felsége'hez.

Szakszen Koburgi Leopold Herceg Oktober' 27-dikén a' Királyné' lakhelyénél hajtván el, a' kapu előtt megállapódott, 's a' Királynéhoz felkuldvén egészsége felől tudakozódást tétetett, minthogy olly hír terjedett volt el, hogy birtelen megbetegedett volna. A' hintóból azoközben maga a' Princz nem szállt ki: 's a' tudakozódást is csak a' Camerariusai által Lord Hamiltonnál, a' Királyné' fő Camerariusánál, tétette.

* * *

Későbbi levelekben olvassuk, hogy Szakszeniai Coburg Leopold Princz, másod versbéli látogatást is tett a' Királynénál mint boldogult felesége' édes anyánál, a' melly látogatásokat némelly

Ujságlevelek a' Királyné' ügyé- nézve kedvező előjeleknek tartják lenni.

Spanyol Ország.

A' Státustanácsra nézve illy határozást tett a' Cortesek' gyűlése: Azon Státustanácsosok, kiket a' Cortesek' gyűlése binevezett, hivataljokban mind meghagyattnak; azok a' Státustanácsosok, kik a' határ nélkül való hatalmú uralkodás alatt valamin bünt tettek, azért számadásra vonattathatnak; minthogy a' Constitúzió az Amérikkaiak és Spanyolok között semmi különbséget nem esmér, tehát mind ezek mind azok egyenlő jussal neveztethek Státustanácsosokká; most meghagyatik a' Státustanácsosok' száma 30-czán, hanem a' jövő gyűléskor 40-re pótoltatik; minden Státustanácsos, ki az 1814-dik esztendő Májusának 4-dik napjától fogva 1820-nak Mártziusa' 9-dik napjáig, az Országlószéktől a' Patrióták ellen valamely Biztosságot elfogadott, vagy pedig valamely ítélet-rételben ellenek vokolt; a' Státustanácsból kilépni tartozik.

Az úgynevezett Persákra, vagy azon 69 Képviselőkre nézve, a' kik 1814-ben a' Constitúzió ellen protestáltak, a m u e s t i á t határozott a' Cortesek' gyűlése, illy hozzátétellel: Hogy a' nemzet' bizodal- má t elvesztették, és hogy Választási jus- sokiól, valamint szintén minden hivatal- jaiktól, penziójiktól, 's egyéb Királyi ke- gyelmektől, mellyeket akár az 1814-dik esztendő előtt akár azután kaptak, meg- fosztattassanak.

Portugallia.

A' Portugalliai revolúziós Junta Ok- tober' 6-dikán az Orzágnak minden fő Nemeseihez oly parancsolatot bocsátott, hogy a' mondott hónap' 11-dikén minnyá- jok vagy személyesen, vagy pedig, ha

törvényes akadályok által meggátoltatná- nak, tellyes hatalommal felruházott kép- viselőjik által, Lisbonában az Orszlószek' palotájába', jelennyenek-meg, a' végre: Hogy a' Juntának, a' Corteseknek 's az ezek által készítettendő Constitúzió- nak, a' Catholica Religiónak, 's az Ország- ló Braganzai Felséges Háznak hűségére, es- küdjenek-meg. Hasonló parancsolatot kül- dött ugyan ezen Junta a' Patriarkhá- hoz, az Érsekekhez 's minden Papi Szer- zeteknek Elöljáróikhoz, a' kikre egyszer- mind az is szoroson reájok bízott: Hogy az alattok lévő Papságot ugyan ezen dol- gokra eskessék-meg, 's templomaikban az utóbbi történetekért énekeltesse- nek Te Deum laudamus-t.

A' Lisbonai Ujság Oktober' 14-dikén olly Végzését hirdette-ki a' fenn-nevezett Juntának, melynek foglalátja által oda van a' czélzás, hogy a' külső Országokon kijövő könyveknek és Ujságleveleknek Portugalliába való behoztatása 's köz-ke- zekre való bocsátatása megkönnyebbitte- sék.

Nápoly.

A' Nápolyi kikötőhelyben egy idő- olta hat Anglus hadi hajók tartózkodnak, ugymint egy 84 ágyus linea hajó, három 44 ágyus fregátok, 's két 18 ágyus Cor- vettek. — Ugyancsak a' Nápolyi kikötő- helybe, az il-Tartaró, il-Leone, és il-S. Antonio nevű postahajók által vezetette- hat szállító hajók eveztek-be, mellyek a- zon Nápolyi katonákat hozták vissza Si- ciliából, a' kik Palermóban Julius' 15-dik és 17-dik napjain elfogattattak volt. — Ugyan ezen hajókon hozták, mint fog- lyot, Vaglica nevű esmeretes Pátert is, kit a' Palermói lakosok ezen véres ve- rekedések' alkalmatosságával, a' magok' Obersterjekké neveztek volt.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Pestről Nov. 8-kán (a' Magyar Ujságból):

Tegnap a' Pesti Királyi Univerzitás a' Szent Lélek segítségül hívásával kezdte ezen iskolai esztendő. A' nagy Misét Fő Tisztelendő Lubisics Ignác Apátor és Pozsonyi Kanonok tartotta, mellyen minden Tudomány Karoknak Tanítói és a' Tanulók is istenes ájtatossággal jelen voltak. Onnan az Univerzitás nagy palotájába ment az egész gyülekezet, a' hol Nagyságos Vucetics Mátyás Ur, mint ez idei Rector Magnificus, igen fontos beszédet tartott a' Tudománynak a' jó erköltsőkkel összekapcsoltatásáról, 's mind régi, mind újabb példákból megmutatta, hogy valamint a' polgári társaságokat, úgy egygyes Nemzetségek boldogságát is az Isteni tiszteletnek elműlasztása, a' zabolátlan élet, a' bujaság, és fényűzés forgatata fel.

Budán a' minap említett pompás halottí Mise Schwartzenberg Károly Hercegnak, az Udvari Hadi Tanács néhai Elölülőjének, tiszteletére November 3-dikán e' képen ment végbe: A' Katona templom, egykor a' SzürkeBarátoké, fekete posztóval volt bevonva; a' közepén különb-külömbféle fegyverekkel, és hadi martalékokkal, nem különben ő Herczegsége czimerével ékesített gyász koporsó állott, melly körül a' Gránátérosok, valamint egyébűtt is, tettek tiszteletet. Megjelentek ezen halottí innepre ő Cs. K. Fő Herczegsége Jósef Nádor Ispány, Ferdinand

Királyi Fő Herczeg, Magyar Országí Fő Hadi Kormányozó, a' két városbeli Generalisok, Fő Tisztek, és őrizeten lévő Katonák, a' Hadi és Polgári fő Hivatalok, a' fő Nemesség, és a' két város Magistratusai számos egyéb lakosokkal. A' szomorú Ájtatosságot Méltóságos Paintner Mihály Noviai Püspök, és a' Királyi Magyar Helytartóság Tanácsossa tartotta. Az egész innepnek pedig l ülönös méltóságot, és szívreható tekintetet szerzett az, hogy a' két városból egybegyűlt nevezetes Muzikusok egész tökéletességgel vitték végbe (muzsikálták) ama híres Mozárt Requiemét.

B é c s.

A' Tropauból November 10-dikén indult Ujságlevelek szerént, Prusszus Király ő Felsége is megérkezett oda November 7-dikén. Császáruk ő Felsége a' Lobschütz felé vivő úton csaknem a' határszélig elejébe ment ő Királyi Felségének, a' ki, és fíja, a' Királyi Koronaörökös Herczeg — ki is édes attyának Lobschützig elejébe ment vala — minekutánna Császár ő F. gével összzetalálkoztak, azután hárman egy hintóban űlve folytatták útjokát Tropau felé, a' hova 101 ágyú-lövések 's számtalan sokaságnak Éljenkiáltozása, 's az utzákra kiállítatott fegyveres sereg' kettős sorai között mentek-be a' Báró Gastheimbisch házhoz; a' melly, Király ő Felségének számára szálásúl felkészítetett.

Az Orosz Császár ő Felsége testvér huga Mária Nagy Herczegasszony is megérkezett Troppaubá.

Redaktor: Pánczél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Ober-Passauer - Hof Nro. 396.)